

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3300 Κύρωση Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και ωφέλειας από κεφάλαιο

Σύμβαση ΕΛΛΑΔΑΣ -ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3300/04 (Φ.Ε.Κ. 262/2004/23-12-2004 τ.Α').

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και ωφέλειας από κεφάλαιο.

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και ωφέλειας από κεφάλαιο, που υπογράφηκε στην Αθήνα την 24η Νοεμβρίου 2003, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας, για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και ωφέλειας από κεφάλαιο.

.....
..... Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας, επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και ωφέλειας από κεφάλαιο συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1. Πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται η Σύμβαση

Άρθρο 1. Πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται η Σύμβαση - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επί προσώπων που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2. Φόροι που καλύπτονται από τη Σύμβαση

Άρθρο 2. Φόροι που καλύπτονται από τη Σύμβαση - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και ωφέλειας από κεφάλαιο που επιβάλλονται από το καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, ή σε στοιχεία του εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση είναι:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

i) ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων και

ii) ο φόρος εισοδήματος των νομικών προσώπων, (εφεξής αναφερόμενος ως "Ελληνικός φόρος").

β) Στην περίπτωση της Ιρλανδίας:

i) ο φόρος εισοδήματος,

ii) ο φόρος εταιριών και

iii) ο φόρος από την ωφέλεια κεφαλαίου (εφεξής αναφερόμενος ως "Ιρλανδικός φόρος").

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επί πλέον, ή σε αντικατάσταση, των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μια στην άλλη οποιεσδήποτε

σημαντικές αλλαγές έχουν επέλθει στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, εκτός αν η έννοια του κείμενου απαιτεί διαφορετικά:

α) ο όρος "Ελληνική Δημοκρατία" περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών της υδάτων καθώς επίσης και του τμήματος των υδάτων, του βυθού και του υπεδάφους κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία, σύμφωνα με την εσωτερική της νομοθεσία και το διεθνές δίκαιο, έχει κυριαρχικά δικαιώματα, προς το σκοπό εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών.

β) ο όρος "Ιρλανδία" περιλαμβάνει οποιαδήποτε περιοχή εκτός των χωρικών υδάτων της Ιρλανδίας τα οποία, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, έχουν ή πρόκειται να προσδιοριστούν σύμφωνα με τους νόμους της Ιρλανδίας οι οποίοι αφορούν την υφαλοκρηπίδα, σαν μια περιοχή εντός της οποίας η Ιρλανδία μπορεί να ασκήσει δικαιώματα αναφορικά με το θαλάσσιο βυθό, και το θαλάσσιο υπέδαφος και τους φυσικούς της πόρους.

γ) οι όροι "Συμβαλλόμενο Κράτος", "ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη" και το "άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος", υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή την Ιρλανδία, όπως το κείμενο απαιτεί, και ο όρος "Συμβαλλόμενα Κράτη" υποδηλώνει την Ελληνική Δημοκρατία και την Ιρλανδία.

δ) ο όρος "πρόσωπο" περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,

ε) ο όρος "εταιρεία" σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα,

ζ) οι όροι "επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" και "επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους" υποδηλώνουν αντίστοιχα μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

η) ο όρος "διεθνείς μεταφορές" υποδηλώνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών μέσα σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη,

θ) ο όρος "υπήκοος" υποδηλώνει: σε σχέση με την Ελληνική Δημοκρατία

i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα της Ελληνικής Δημοκρατίας, και οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρία ή ένωση που αποκτά το νομικό καθεστώς του από τους νόμους που ισχύουν στην Ελληνική Δημοκρατία

ii) σε σχέση με την Ιρλανδία, οποιοσδήποτε πολίτης της Ιρλανδίας και οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή ένωση ή άλλη επιχείρηση που αποκτά νομικό καθεστώς από τους νόμους που ισχύουν στην Ιρλανδία.

ι) ο όρος "αρμόδια αρχή" υποδηλώνει:

i) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,

ii) στην περίπτωση της Ιρλανδίας τον Διευθυντή Εσόδων ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο του.

2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος ο οποίος δεν προσδιορίζεται σ' αυτή θα έχει, εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά, την έννοια που έχει σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους αναφορικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση.

Άρθρο 4. Κάτοικος

Άρθρο 4. Κάτοικος - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος "κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικίας, διαμονής, τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό μόνον όσον αφορά σε εισόδημα που προέρχεται από πηγές μέσα σε αυτό το Κράτος.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η νομική κατάστασή του καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία, αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να προσδιορισθεί, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το θέμα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" περιλαμβάνει ειδικότερα:

α) τόπο διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο, και

ζ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" περιλαμβάνει επίσης, ένα εργοτάξιο, ένα έργο κατασκευής, συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες επίβλεψης συνδεδεμένη με αυτά, αν το εργοτάξιο, το έργο ή οι δραστηριότητες έχουν διάρκεια μεγαλύτερη από εννέα (9) μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει :

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση, γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων, ή για τη συλλογή πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα,

ζ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε) , εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο-εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 6-ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση βάσει της οποίας ενεργεί συστηματικά στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της εν λόγω επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε οποιοσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες, και αν ακόμη ασκούνται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

6. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου επί προμήθεια ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα εν λόγω πρόσωπα ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου

Κράτους, ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Αρθρο 6. Εισόδημα από Ακίνητη Περιουσία

Αρθρο 6. Εισόδημα από Ακίνητη Περιουσία - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος "ακίνητη περιουσία" θα έχει την έννοια που ορίζεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος περιλαμβάνει σε κάθε περίπτωση περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στην γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβλητές ή σταθερές πληρωμές ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων, πλοία, πλοιάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Αρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων

Άρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων - Κείμενο νόμου

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες ως ανωτέρω, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται στην μόνιμη εγκατάσταση.
2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, αν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, τότε στο κάθε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε αν ήταν μια διαφορετική και χωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των πραγματοποιούμενων για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.
4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζονται τα κέρδη που αποδίδονται σε μια μόνιμη εγκατάσταση με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος να προσδιορίζει τα φορολογητέα κέρδη με βάση αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Η υιοθετηθείσα όμως μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται σε αυτό το άρθρο.
5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων από την μόνιμη εγκατάσταση για λογαριασμό της επιχείρησης.
6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.
7. Σε περίπτωση που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος ή κέρδη από την εκποίηση οποιοδήποτε περιουσιακού στοιχείου η φορολογική μεταχείριση των οποίων ρυθμίζεται χωριστά με άλλα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε οι διατάξεις

εκείνων των Άρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές - Κείμενο νόμου

1. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένα τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με ναυτιλιακά έγγραφα.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1, εισόδημα που αποκτάται από μια επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο αυτό Κράτος.
3. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.
4. Για τους σκοπούς αυτού του Άρθρου, κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές περιλαμβάνουν κέρδη προερχόμενα από την ενοικίαση πλοίων ή αεροσκαφών εάν τέτοια πλοία ή αεροσκάφη δραστηριοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές από τον ενοικιαστή ή εάν τέτοια κέρδη από ενοίκια είναι συμπτωματικά με άλλα κέρδη όπως αυτά περιγράφονται στις παραγράφους 1, 2 και 3.
5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 αυτού του Άρθρου έχουν επίσης εφαρμογή σε κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε "POOL" σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9. Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

Άρθρο 9. Συνδεδεμένες επιχειρήσεις - Κείμενο νόμου

1. Αν

α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε κάθε μια από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους -και φορολογεί ανάλογα -κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και τα κέρδη που έχουν έτσι περιληφθεί είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου -μνημονευθέντος Κράτους αν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σ' αυτό το Κράτος επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευόμαστε η μια την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10. Μερίσματα

Άρθρο 10. Μερίσματα - Κείμενο νόμου

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια μερίσματα μπορούν όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά εάν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει:

- α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν ο δικαιούχος είναι μία εταιρεία η οποία κατέχει άμεσα τουλάχιστον 25% του δικαιώματος ψήφου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα,
 - β) το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.
- Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία, το τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας όσον αφορά στα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος "μερίσματα" όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές, ή άλλα δικαιώματα, που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη και περιλαμβάνει οποιοδήποτε εισόδημα ή διανομή που εξομοιούται με εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τους νόμους του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο είναι κάτοικος η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, όντας κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα μη διανεμόμενα κέρδη σε φόρο επί μη διανεμόμενων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα μη διανεμόμενα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11. Τόκοι

Άρθρο 11. Τόκοι - Κείμενο νόμου

1. Τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Εντούτοις, αυτοί οι τόκοι μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία το τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.
3. Ο όρος "τόκοι" όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη κάθε είδους είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη ή όχι, είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, περιλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων που συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες καθώς επίσης και οιοδήποτε εισόδημα που έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με εισόδημα από δάνειο σύμφωνα με τους νόμους του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο προκύπτει το εν λόγω εισόδημα αλλά δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε εισόδημα το οποίο θεωρείται ως μέροςισμα σύμφωνα με το Άρθρο 10.
Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θα θεωρούνται τόκοι για τους σκοπούς αυτού του Άρθρου.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η απαίτηση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.
5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο αυτό το Κράτος, μια πολιτική υποδιαίρεση, τοπική αρχή ή κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και αυτοί οι τόκοι βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτοί οι τόκοι

θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ελλείπει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

7. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν εφαρμόζονται εάν η απαίτηση από χρέος σε σχέση με την οποία οι τόκοι καταβάλλονται δημιουργήθηκε ή εκχωρήθηκε κυρίως με σκοπό την απόκτηση των πλεονεκτημάτων αυτού του Άρθρου και όχι για καθαρά (bonafide) εμπορικούς σκοπούς.

Άρθρο 12. Δικαιώματα

Άρθρο 12. Δικαιώματα - Κείμενο νόμου

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια δικαιώματα μπορούν, όμως, να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ρυθμίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος "δικαιώματα" όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο σημαίνει: πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, (περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, ή ταινιών, μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές ή άλλα μέσα

αναπαραγωγής ή μετάδοση ή οποιουδήποτε άλλου μέσου για ηχητική ή τηλεοπτική αναπαραγωγή) οιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αν ο καταβάλλον είναι αυτό το ίδιο το Κράτος, μια πολιτική υποδιαίρεση, μια τοπική αρχή ή κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων, και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα εν λόγω δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσόν των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος της καταβολής φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπ' όψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

7. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν θα έχουν εφαρμογή αν το δικαίωμα ή η περιουσία λόγω των οποίων προκύπτουν τα δικαιώματα δημιουργήθηκε ή εκχωρήθηκε κυρίως με σκοπό την απόκτηση των πλεονεκτημάτων αυτού του Άρθρου και όχι για καθαρά (bonafide) εμπορικούς σκοπούς.

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωφέλεια που αποκτήθηκε από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση μετοχών οι οποίες προέρχονται περισσότερο από 50% της αξίας τους άμεσα ή έμμεσα από κινητή περιουσία η οποία βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Ωφέλεια, άλλη από αυτή που αναφέρεται στην παράγραφο 2, από την εκποίηση κινητής περιουσίας ή οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας η οποία αποδίδεται σε μια καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων τέτοιων κερδών από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνη ή μαζί με ολόκληρη την επιχείρηση) ή μιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος.
4. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.
5. Κέρδη από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις προηγούμενες παραγράφους του Άρθρου αυτού, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι κάτοικος ο εκποιών την περιουσία. Στην περίπτωση κατά την οποία ο εκποιών ήταν κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους κατά τη διάρκεια των τριών τελευταίων ετών που προηγούνται του έτους της εκποίησης της περιουσίας, τότε τα κέρδη μπορούν επίσης να φορολογηθούν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 14. Ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 14. Ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν διατηρεί κατά συνήθη τρόπο μια καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν έχει μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αλλά μόνο κατά το τμήμα εκείνο που αποδίδεται σ' αυτήν την καθορισμένη βάση.

2. Ο όρος "επαγγελματικές υπηρεσίες" περιλαμβάνει ιδιαίτερα ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18, 19 και 21 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη απασχόληση φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται έτσι η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε οποιαδήποτε περίοδο 12 μηνών που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος αυτού του άλλου Κράτους, και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που έχει ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται από εξαρτημένη απασχόληση που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος από δραστηριότητες σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη ενός τέτοιου πλοίου ή αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών - Κείμενο νόμου

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές - Κείμενο νόμου

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή έναν αθλητή υπό την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέρχεται στο πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων

7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18. Συντάξεις και ετήσιες παροχές

Άρθρο 18. Συντάξεις και ετήσιες παροχές - Κείμενο νόμου

1. Με τις επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για απασχόληση που πρόσφερε στο παρελθόν και οποιαδήποτε παροχή που καταβάλλεται σε αυτό τον κάτοικο φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Ο όρος "παροχή", σημαίνει ορισμένο ποσό που καταβάλλεται περιοδικώς κατά ορισμένα χρονικά διαστήματα εφ' όρου ζωής ή κατά την διάρκεια ενός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος συνέπεια αναληφθείσας υποχρέωσης για την πραγματοποίηση των καταβολών αυτών έναντι επαρκούς και πλήρους χρηματικού ανταλλάγματος ή ανταλλάγματος το οποίο αποτιμάται σε χρήμα.

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την υποδιαίρεση ή προς την τοπική αρχή φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εντούτοις, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους

και:

i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους, ή

iii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή από τοπική αρχή αυτού ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την υποδιαίρεση ή προς την τοπική αρχή φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Μια τέτοια σύνταξη όμως, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20. Σπουδαστές

Άρθρο 20. Σπουδαστές - Κείμενο νόμου

Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από την μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο-μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης του ή της εξάσκησης του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησής του, της εκπαίδευσής του ή της εξάσκησης του, δεν φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος υπό την προϋπόθεση ότι τα χρηματικά αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 21. Καθηγητές και δάσκαλοι

Άρθρο 21. Καθηγητές και δάσκαλοι - Κείμενο νόμου

1. Καθηγητής ή δάσκαλος ο οποίος επισκέπτεται ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη για περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τα δυο έτη με μοναδικό σκοπό τη διδασκαλία ή την εκπόνηση προηγμένης μελέτης (συμπεριλαμβανομένης και της έρευνας) σε ένα πανεπιστήμιο, κολέγιο ή άλλο αναγνωρισμένο ερευνητικό κέντρο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος και ο οποίος ήταν αμέσως πριν την επίσκεψη αυτή κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους θα εξαιρείται από τη φορολογία στο πρώτο μνημονεύόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος για οποιαδήποτε αμοιβή λαμβάνει για την διδασκαλία ή την έρευνα για μια περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τα δυο έτη από την ημερομηνία της πρώτης επίσκεψης σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό αυτό.

Τα άτομα που καλύπτονται από το Άρθρο αυτό έχουν δικαίωμα να κάνουν χρήση των ευεργετικών διατάξεων του μόνο μια φορά.

2. Οι προηγούμενες διατάξεις του Άρθρου αυτού δεν θα έχουν εφαρμογή στην αποζημίωση που λαμβάνει ένας καθηγητής ή ένας δάσκαλος για την εκπόνηση έρευνας εάν η έρευνα αυτή γίνεται κυρίως για προσωπικό όφελος ενός συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων.

Άρθρο 22. Άλλα εισοδήματα

Άρθρο 22. Άλλα εισοδήματα - Κείμενο νόμου

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, η φορολογική μεταχείριση των οποίων δεν ρυθμίζεται με τα προηγούμενα άρθρα αυτής της Σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως ορίζεται στη παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μια καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη

βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 23. Διάφοροι κανόνες οι οποίοι έχουν εφαρμογή σε ορισμένες υπεράκτιες (offshore) δραστηριότητες

Άρθρο 23. Διάφοροι κανόνες οι οποίοι έχουν εφαρμογή σε ορισμένες υπεράκτιες (offshore) δραστηριότητες - Κείμενο νόμου

1. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν ισχύ ανεξάρτητα από κάθε άλλη διάταξη αυτής της Σύμβασης όπου οι δραστηριότητες (σε αυτό το άρθρο ονομάζονται "σχετικές δραστηριότητες") διεξάγονται υπεράκτια σχετικά με την εξερεύνηση ή εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους και τους φυσικούς πόρους που βρίσκονται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους η οποία διεξάγει σχετικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 3, θεωρείται ότι διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος διαμέσου μιας μόνιμης εγκατάστασης η οποία βρίσκεται σε αυτό.

3. Σχετικές δραστηριότητες οι οποίες διεξάγονται από μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο ή περιόδους οι οποίες δεν υπερβαίνουν αθροισζόμενες τις 30 ημέρες μέσα σε οποιαδήποτε 12 μήνη περίοδο δεν θα θεωρείται ότι συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση μέσω της οποίας διεξάγονται αυτές οι δραστηριότητες. Για τους σκοπούς της παραγράφου αυτής :

α) Όταν επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει σχετικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος συνδέεται με άλλη επιχείρηση η οποία διεξάγει ουσιαστικά παρόμοιες σχετικές δραστηριότητες σε αυτό η πρώτη επιχείρηση θα θεωρείται ότι διεξάγει καθ' ολοκληρίαν η ίδια τις δραστηριότητες της δεύτερης επιχείρησης, εκτός κατά το μέτρο που αυτές οι δραστηριότητες διεξάγονται ταυτόχρονα με τις δικές της δραστηριότητες.

β) μια επιχείρηση θεωρείται ότι συνδέεται με μια άλλη επιχείρηση εάν συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, έλεγχο ή κεφάλαιο της άλλης επιχείρησης ή εάν τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, έλεγχο ή κεφάλαιο και των δυο επιχειρήσεων.

4. Κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ο οποίος διεξάγει σχετικές

δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, οι οποίες είναι επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες ανεξαρτήτου χαρακτήρα, θα θεωρούνται ότι ασκούν αυτές τις δραστηριότητες από μια καθορισμένη βάση σε αυτό το άλλο Κράτος. Σε κάθε περίπτωση, εισόδημα αποκτώμενο από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε σχέση με τέτοια δραστηριότητα η οποία ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα υπόκειται σε φορολογία στο άλλο Κράτος εάν οι δραστηριότητες ασκούνται σε αυτό το άλλο Κράτος για μια περίοδο ή περιόδους οι οποίες δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 30 ημέρες για οποιαδήποτε χρονική περίοδο δώδεκα μηνών.

5. Μισθοί, ημερομίσθια και παρόμοιες αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σχετικά με απασχόληση, η οποία συνδέεται με σχετική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο μέτρο που η εργασία εκτελείται πέραν των θαλασσιών ακτών αυτού του άλλου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 24. Απαλοιφή της διπλής φορολογίας

Άρθρο 24. Απαλοιφή της διπλής φορολογίας - Κείμενο νόμου

1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας της Ελληνικής Δημοκρατίας αναφορικά με την έκπτωση ως πίστωση έναντι του ελληνικού φόρου, του φόρου που έχει καταβληθεί σε έδαφος εκτός της Ελληνικής Δημοκρατίας (ο οποίος δεν θα επηρεάζει τη βασική αρχή του παρόντος):

α) Ο Ιρλανδικός φόρος που καταβλήθηκε σύμφωνα με τους νόμους της Ιρλανδίας και σε συμφωνία με τη Σύμβαση αυτή, είτε άμεσα ή ως αφαίρεση στα κέρδη, εισόδημα ή ωφέλεια από πηγές εντός της Ιρλανδίας (αποκλεισμένου στη περίπτωση του μερίσματος του φόρου που καταβάλλεται σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία το μέρισμα καταβάλλεται) θα αναγνωρίζεται ως πίστωση έναντι οιοδήποτε ελληνικού φόρου υπολογιζόμενου με βάση το ίδιο κέρδος, εισόδημα ή ωφέλεια αναφορικά με τα οποία υπολογίστηκε ο Ιρλανδικός φόρος.

β) Στην περίπτωση που μέρισμα καταβλήθηκε από εταιρία η οποία είναι κάτοικος της Ιρλανδίας σε μια εταιρία η οποία είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας και η οποία ελέγχει άμεσα ή έμμεσα το 10% (δέκα τοις εκατό) ή περισσότερο του δικαιώματος ψήφου της εταιρίας που καταβάλλει το μέρισμα, ή πίστωση θα λαμβάνει υπόψη (επιπρόσθετα του οποιοδήποτε Ιρλανδικού φόρου που πιστώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου (α) αυτής της παραγράφου) τον Ιρλανδικό φόρο που καταβάλλεται από την εταιρία σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλεται

το μέρισμα.

2. Με την προϋπόθεση των διατάξεων των νόμων της Ιρλανδίας αναφορικά με την αναγνώριση της έκπτωσης ως πίστωση έναντι του Ιρλανδικού φόρου, του φόρου που έχει καταβληθεί σε έδαφος εκτός Ιρλανδίας (ο οποίος δεν θα επηρεάζει τη βασική αρχή του παρόντος):

α) Τον Ελληνικό φόρο που καταβλήθηκε σύμφωνα με νόμους της Ελληνικής Δημοκρατίας κα σε συμφωνία με τη Σύμβαση αυτή, είτε άμεσα ή ως αφαίρεση, στα κέρδη, εισόδημα ή ωφέλεια από πηγές εντός της Ελληνικής Δημοκρατίας (αποκλειομένου σε περίπτωση μερίσματος του φόρου που καταβάλλεται όσον αφορά τα κέρδη από τα οποία το μέρισμα καταβάλλεται) θα αναγνωρίζεται ως πίστωση έναντι οιονδήποτε Ιρλανδικού φόρου υπολογιζόμενου με βάση το ίδιο κέρδος, εισόδημα ή ωφέλεια με βάση τα οποία υπολογίστηκε ο Ελληνικός φόρος.

β) Στη περίπτωση που μέρισμα καταβλήθηκε από εταιρία η οποία είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας, σε μια εταιρία η οποία είναι κάτοικος της Ιρλανδίας και η οποία ελέγχει άμεσα ή έμμεσα το 10% (δέκα τοις εκατό) ή περισσότερο του δικαιώματος ψήφου της εταιρίας που καταβάλει το μέρισμα, η πίστωση θα λαμβάνει υπόψη (επιπρόσθετα του οιονδήποτε Ελληνικού φόρου που πιστώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου (α) αυτής της παραγράφου) τον Ελληνικό φόρο που καταβάλλεται από την εταιρία σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλεται το μέρισμα.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 κέρδη, εισόδημα και ωφέλεια που κατέχει κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους τα οποία μπορούν να φορολογηθούν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με την Σύμβαση αυτή θα θεωρούνται ότι αποκτώνται από πηγές εντός αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

4. Εάν σύμφωνα με τις όποιες διατάξεις της Σύμβασης αυτής εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους απαλλάσσεται του φόρου σε αυτό το Κράτος, αυτό το Κράτος μπορεί εντούτοις, κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του εναπομείναντος εισοδήματος αυτού του κατοίκου, να λάβει υπόψη στον υπολογισμό το απαλλασσόμενο εισόδημα.

5. Όπου, με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, εισόδημα ή ωφέλεια είναι μερικώς ή ολικώς απαλλασσόμενα του φόρου σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ένα άτομο, όσον αφορά το αναφερόμενο εισόδημα ή ωφέλεια, είναι υποκείμενο στο φόρο σε σχέση με το ποσό το οποίο εμβάζεται ή λαμβάνεται σε αυτό το άλλο Κράτος, και όχι σε σχέση με το συνολικό πόσο, τότε η απαλλαγή που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος θα εφαρμόζεται μόνο στο τμήμα του εισοδήματος ή ωφέλειας που εμβάζεται ή λαμβάνεται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 25. Μη διακριτική μεταχείριση

Άρθρο 25. Μη διακριτική μεταχείριση - Κείμενο νόμου

1. Υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και την σχετική διαδικασία στην οποία υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν υπήκοοι αυτού του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Η φορολογία επί μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από τον τρόπο που επιβάλλεται η φορολογία επί επιχειρήσεων αυτού του άλλου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή δεν ερμηνεύεται ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Εκτός των περιπτώσεων κατά τις οποίες οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 6 ή 7 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 ή 7 του Άρθρου 12, εφαρμόζονται, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται κατά τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου -μνημονευόμενου Κράτους.

4. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τη σχετική διαδικασία στην οποία υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου -μνημονευόμενου Κράτους.

Άρθρο 26. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Άρθρο 26. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού - Κείμενο νόμου

1. Αν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να παρουσιάσει την υπόθεση του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση πρέπει να παρουσιαστεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, με σκοπό την επίτευξη μιας συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 27. Ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 27. Ανταλλαγή πληροφοριών - Κείμενο νόμου

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που

καλύπτονται από τη Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1.

Όλες οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων δικαστηρίων και διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία, ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 28. Μέλη διπλωματικών και προξενικών αποστολών

Άρθρο 28. Μέλη διπλωματικών και προξενικών αποστολών - Κείμενο νόμου

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 29. Θέση σε ισχύ

Άρθρο 29. Θέση σε ισχύ - Κείμενο νόμου

1. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιεί στο άλλο την ολοκλήρωση των εσωτερικών νομικών διαδικασιών για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

2. Αυτή η Σύμβαση θα έχει εφαρμογή κατά την ημερομηνία λήψης των γνωστοποιήσεων οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις της θα έχουν ισχύ: α) Στην Ελληνική Δημοκρατία :

i) αναφορικά με εισόδημα που αποκτάται κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ.

ii) αναφορικά με παρακρατούμενους στην πηγή φόρους κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ.

β) Στην Ιρλανδία :

i) αναφορικά με φόρους εισοδήματος και φόρους από ωφέλεια από κεφάλαιο για οποιαδήποτε έτος κτήσης το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ.

ii) αναφορικά με τον εταιρικό φόρο για οποιοδήποτε οικονομικό έτος που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ.

Άρθρο 30. Λήξη

Άρθρο 30. Λήξη - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει

αυτή την Σύμβαση, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή μετά τη συμπλήρωση πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ με την προϋπόθεση ότι θα δοθεί έγγραφη γνωστοποίηση της λήξης τουλάχιστον έξι μήνες πριν μέσω διπλωματικής οδού.

2. Σ' αυτή τη περίπτωση, η Σύμβαση παύει να έχει εφαρμογή:

α) Στην Ελληνική Δημοκρατία:

i) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σε εισόδημα που αποκτάται κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί την περίοδο που ορίζεται στην αναφερόμενη γνωστοποίηση της καταγγελίας για παύση της Σύμβασης της Σύμβασης.

ii) αναφορικά με τους λοιπούς φόρους, εισόδημα που αποκτάται κατά το φορολογικό έτος που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία λήγει η περίοδος που ορίζεται στην αναφερόμενη γνωστοποίηση της καταγγελίας για παύση

β) Στην Ιρλανδία :

i) αναφορικά με φόρο εισοδήματος και φόρο από ωφελεία κεφαλαίου, για οποιοδήποτε έτος βεβαίωσης που αρχίζει ή τελειώνει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου κατά το ημερολογιακό έτος που ακολουθεί την ημέρα που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία λήγει η ως άνω γνωστοποίηση. ii) αναφορικά με το εταιρικό φόρο , για οποιοδήποτε οικονομικό έτος που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία λήγει η ως άνω γνωστοποίηση.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι για αυτό, υπέγραψαν αυτή τη Σύμβαση.

Έγινε σε δυο αντίγραφα στην Αθήνα την 24 Νοεμβρίου του 2003, στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Σε περίπτωση αμφιβολίας στη μετάφραση, το αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Αρθρο 31. CONVENTION

Αρθρο 31. CONVENTION - Κείμενο νόμου

Πρωτόκολλο

Κατά την στιγμή της υπογραφής της Σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής, μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιρλανδίας, αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, οι υπογεγραμμένοι συμφώνησαν ότι τα ακόλουθα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης.

Συμπληρωματικά στο Άρθρο 4

4. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, ένα αναγνωρισμένο συνταξιοδοτικό ταμείο που εδρεύει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρείται κάτοικος του Κράτους αυτού.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν αυτή την Σύμβαση.

Έγινε σε δυο πρωτότυπα στις 24 Νοεμβρίου του 2003 στην Αγγλική και Ελληνική γλώσσα, κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό, σε περίπτωση αμφιβολίας στη μετάφραση το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29 αυτής. Παραγγέλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα 22 Δεκεμβρίου 2004

Η παρούσα Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στις 29 Δεκεμβρίου 2004.